

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. maja 2016. godine
Ref. br.: RK934/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI93/15

Podnosilac

Ahmet Tërnav

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 12/2015 Vrhovnog suda
od 4. februara 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Ahmet Tërnav iz sela Dobri Dub, opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: podnosilac).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Rev. br. 12/2015 Vrhovnog suda od 4. februara 2015. godine.
3. Podnosilac zahteva je primio osporenu presudu 20. marta 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom podnosilac zahteva tvrdi da mu je povređeno pravo garantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu Ustav), i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: ESLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. jula 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 19. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 14. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog datuma, Sud je poslao Vrhovnom sudu kopiju zahteva.
9. Dana 14. septembra 2015. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda u Prištini da podnese povratnicu, koja pokazuje kada je podnosiocu zahteva uručena presuda Rev. br. 12/2015 Vrhovnog suda od 4. februara 2015. godine.
10. Dana 3. marta 2016. godine, Sud je primio povratnicu traženu od Osnovnog suda u Prištini, koja pokazuje da je podnosiocu zahteva gore navedena presuda Vrhovnog suda uručena 20. marta 2015. godine.
11. Dana 14. aprila 2016. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Podnosilac zahteva je bio zaposlen na radnom mestu električar u površinskom kopu, bivša Elektroprivreda (u daljem tekstu: poslodavac).
13. Dana 11. avgusta 1993. godine, sa obrazloženjem da je podnosilac zahteva izazvao štetu na radnom mestu, Disciplinska komisija poslodavca je donela odluku o prekidu radnog odnosa. Protiv odluke Disciplinske komisije, podnosilac je izjavio žalbu Komisiji za žalbe.
14. Dana 8. septembra 1993. godine, Komisija za žalbe je odbila žalbu podnosioca, kao neosnovanu, i potvrdila odluku Disciplinske komisije.
15. Dana 20. marta 1996. godine, Opštinski sud u Prištini je (presuda K. br. 2137/94) oslobodio podnosioca zahteva od optužbe za izazvanu štetu na poslu.
16. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je 2003. godine podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini za povratak na svoje prethodno radno mesto. U ovom sudskom postupku, u svojstvu tužene, bila je Energetska korporacija Kosova, Kompanija uglja „Kosovo“ (u daljem tekstu: EKK).
17. Dana 4. jula 2005. godine, Opštinski sud u Prištini je (presuda C1. br. 36/03) usvojio tužbu podnosioca zahteva, poništio, kao nezakonite, odluke dva disciplinska organa poslodavaca i obavezao EKK da vrati podnosioca na prethodno radno mesto.
18. EKK je izjavio žalbu Okružnom sudu u Prištini protiv gore navedene presude Opštinskog suda, tvrdeći povredu parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
19. Dana 7. decembra 2006. godine, Okružni sud u Prištini je (presuda Ac. br. 62/2006), odbio, kao neosnovanu, žalbu EKK-a i potvrdio gore navedenu presudu Opštinskog suda u Prištini.
20. EKK je izjavio reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Okružnog suda u Prištini, tvrdeći bitne povrede Zakona o parničnom postupku i pogrešnu primenu materijalnog prava.
21. Dana 15. maja 2008. godine, Vrhovni sud je (rešenje Rev. br. 61/2007) usvojio reviziju EKK-a, ukinuo presudu Okružnog suda u Prištini i Opštinskog suda i vratio predmet na ponovno suđenje prvom stepenu.
22. Vrhovni sud je svoju odluku o vraćanju predmeta na ponovno suđenje obrazložio konstatujući da nižestepeni sudovi zbog pogrešne primene materijalnog prava nisu pravilno utvrdili činjenično stanje. S tim u vezi, Sud je utvrdio da nižestepeni sudovi nisu uzeli u obzir tvrdnje EKK-a u pogledu primene materijalnog prava, odnosno primene Pravilnika EKK-a o radnim odnosima. Ovim Pravilnikom je

priznato svojstvo radnog odnosa radnicima bivše Elektroprivrede, kojima je prekinut radni odnos po bilo kojoj osnovi. Na osnovu ovog Pravilnika, pozvani su zaposleni da se pojave na posao najkasnije do 1. jula 2000. godine. Prema Vrhovnom sudu, podnosilac zahteva nije iskoristio ovo pravo, time što se nije javio na posao u određenom roku.

23. Dana 15. decembra 2011. godine, u ponovljenom postupku, Opštinski sud u Prištini je (C1. br. 268/08) odbio, kao neosnovanu, tužbu podnosioca zahteva, kojom je tražio poništaj odluka poslodavca od 1993. godine i naknadu za neisplaćene lične dohotke za period od 10. marta 1993. godine do 11. marta 2009. godine.
24. Opštinski sud u Prištini je utvrdio da je 6. oktobra 2000. godine, EKK registrovana u privremenom registru poslovanja UNMIK-a. Ovaj sud je, dalje, utvrdio: *“Činjenica da je Energetska korporacija Kosova (EKK), koja je osnovana i registrovana nakon okončanja rata na Kosovu u istim sredstvima koje je imala bivša Elektroprivreda Kosova sa sedištem u Prištini, a zatim u bivšoj „Elektroprivredi“ Srbije, ne znači da je ista naslednica Javnog preduzeća „Elektroprivreda“ Srbija”.*
25. Dakle, Opštinski sud u Prištini je utvrdio da EKK nije odgovorna za štetu koja je prouzrokovana tužiocu i tako nema obavezu da mu nadoknadi izgubljene lične dohotke, precizirane u njegovoj tužbi.
26. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu protiv presude Opštinskog suda, tvrdeći povredu postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
27. Dana 8. jula 2014. godine, Apelacioni sud je (presuda CA. br. 4228/12) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Opštinskog suda u Prištini.
28. Apelacioni sud je u svojoj presudi potvrdio stanovište Opštinskog suda u Prištini, utvrđujući da podnosilac zahteva *“[...] nije dokazao do okončanja glavnog razmatranja, a ni u postupku po žalbi, da tužena [EKK] ima stvarnu pasivnu legitimaciju u ovoj pravnoj stvari [...]”.*
29. Protiv presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je izjavio reviziju Vrhovnom sudu, tvrdeći povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da je EKK naslednica bivše Elektroprivrede i zbog toga je dužna da mu isplati naknadu za prekid radnog odnosa.
30. Dana 4. februara 2015. godine, Vrhovni sud je (Rev. br. 12/2015) odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva.

31. U svojoj presudi, Vrhovni sud je utvrdio da je Apelacioni sud pravilno ocenio da EKK ne može da bude stranka u postupku, jer nema pasivni legitimitet.
32. Dakle, Vrhovni sud je ocenio, kao neprihvatljive, tvrdnje podnosioca zahteva da je EKK kao naslednica bivše Elektroprivrede nasledila i obaveze u vezi sa bivšim radnicima bivše Elektro-ekonomije. Konačno, sud je utvrdio da EKK nije naslednica bivše Elektroprivrede, i stoga *“[...] ne može da preuzme obavezu iz radnog odnosa radnika bivšeg javnog preduzeća Elektroprivreda Srbije [...]”*

Navodi podnosioca

33. Podnosilac u svom zahtevu tvrdi da su mu redovni sudovi povredili pravo garantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP. Međutim, podnosilac zahteva nije objasnio kako su i zašto povređena njegova prava na pravično i nepristrasno suđenje.
34. Pored toga, podnosilac se obraća Sudu sa sledećim zahtevom: *“[...] da oceni pravno pitanje da EKK ima pasivnu legitimaciju i da ista treba da odgovara za obaveze pravnog subjekta – Elektroprivreda Kosova kasnije menja ime na Elektroprivreda Srbije, a nakon rata na Energetska korporacija Kosova, što je jedan te isti pravni subjekt.”*
35. Konačno, podnosilac zahteva traži od Suda da se ponište presude Vrhovnog suda (Rev. br. 12/2015 od 4. februara 2015. godine), Apelacionog suda (Ca. br. 4228/2012 od 8. jula 2014. godine) i Opštinskog suda u Prištini (C. br. 268/2008 od 15. decembra 2011. godine) i da se predmet vrati na ponovno suđenje.

Ocena prihvatljivosti zahteva

36. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom u dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
37. U tom smislu, član 113, stav 7 Ustava, propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
38. Sud primećuje da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka u skladu sa Ustavom, da osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda, da je iscrpeo potrebna pravna sredstva i podneo zahtev u roku od 4 (četiri) meseca nakon prijema presude.
39. Sud, takođe, uzima u obzir član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

40. Pored toga, Sud treba da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove propisane pravilom 36 Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

41. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi povredili njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje.
42. U ovom slučaju, Sud primećuje da podnosilac zahteva samo navodi da je došlo do povrede ustavnog prava na pravično i nepristrasno suđenje, ne objašnjavajući kako i zašto činjenice koje je predočio predstavljaju povredu ustavnog prava na koje se pozvao.
43. Sud primećuje da je Vrhovni sud utvrdio da je Apelacioni sud pravilno ocenio da EKK, u svojstvu tužene, ne može biti stranka u postupku, jer nema pasivnu legitimaciju. Vrhovni sud je zaključio da EKK nije naslednica bivše Elektroprivrede i stoga, nema obavezu prema podnosiocu zahteva za isplatu naknade zbog prekida radnog odnosa od strane bivše Elektroprivrede.
44. Prema tome, Sud primećuje da je presuda Vrhovnog suda obrazložena i u potpunosti objašnjava zašto je utvrdio da je nižestepeni sud pravilno ocenio da EKK, u svojstvu tužene, nema pasivni legitimitet. Dakle, nakon razmatranja svih postupaka, Sud je utvrdio da postupci pred redovnim sudovima nisu li nepravični ili proizvoljni (vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
45. Dakle, Sud smatra da osporena presuda Vrhovnog suda sadrži sve potrebne razloge na kojima je zasnovana, u skladu sa uslovima iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP.

46. Sud, dalje, naglašava da nema zadatak po Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u odnosu na odluke donete od strane Vrhovnog suda o nedostatku pasivne legitimacije tužene. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi, takođe, slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
47. Konačno, Sud ponavlja da podnosilac zahteva nije predstavio nikakve ubedljive argumente kojima bi dokazao da navodne povrede, pomenute u zahtevu, predstavljaju povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje (vidi slučaj: *Vanek protiv Republike Slovačke*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine).
48. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da činjenice predstavljene od strane podnosioca ni na koji način ne opravdaju njegovu tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje; podnosilac zahteva nije dovoljno dokazao svoju tvrdnju.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 36 (2) b) i d) Poslovnika, na sednici održanoj dana 14. aprila 2016. godine jednoglasno.

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4 Zakona;
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi